

32001R1248

L 173/12

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

27.6.2001.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1248/2001

(2001. gada 22. jūnijs),

ar ko groza III, X un XI pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001 attiecībā uz transmisīvo sūkļveida encefalopātiju epidemioloģisko uzraudzību un pārbaudēm

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko nosaka dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumus⁽¹⁾, un jo īpaši tās 20. panta 2. punktu un 23. pantu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 999/2001 III pielikumā ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi par govju, aitu un kazu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) uzraudzību. Šajos noteikumos paredzēts sistemātiski pārbaudīt govīs, kas vecākas par 30 mēnešiem un nonāk pārtikas aprītē, un izlases veidā pārbaudīt govīs, kas vecākas par 30 mēnešiem un nenonāk pārtikas aprītē. Turklāt pārbauda visas govīs, ko nokauj kāda, iespējams, nezināma iemesla dēļ vai kam konstatē saslimšanu pēc nokaušanas iznīcināšanai saskaņā ar nokaušanas programmu dzīvniekiem, kas vecāki par trīsdesmit mēnešiem (OTMS). Aktīvi uzrauga aitas un kazas ar klīniskām pazīmēm, kas atbilst TSE.
- (2) Ņemot vērā to, ka govju sūkļveida encefalopātija (GSE) tika konstatēta divām 28 mēnešus vecām govīm kāda, iespējams, nezināma iemesla dēļ nokautu dzīvnieku regulārās pārbaudēs, kā arī lai nodrošinātu iepriekšēja brīdinājuma sistēmu attiecībā uz nelabvēlīgu tendenču rašanos, kas liecina par jaunāku dzīvnieku saslimstību ar GSE, to dzīvnieku vecuma ierobežojums, kuri pieder pie noteiktām riska populācijām, jāsamazina līdz 24 mēnešiem.
- (3) Veicot uzraudzību 2001. gada pirmajā trimestrī, GSE pozitīvi dzīvnieki tika konstatēti visās dalībvalstīs, izņemot Grieķiju, Luksemburgu, Austriju, Somiju un Zviedriju. Iepriekšminētajās dalībvalstīs veica testus šādam skaitam govju atsevišķās riska grupās: 248 – Grieķijā, 763 – Luksemburgā, 3 295 – Austrijā, 4 527 – Somijā un 8 254 – Zviedrijā.
- (4) Zinātniskā vadības komiteja (ZVK) 2000. gada 6. jūlija atzinumā par GSE ģeogrāfisko risku (GGR) secināja, ka GGR līmenis Luksemburgā ir III (GSE saslimšanas gadījumu skaits ir niecīgs) un GGR līmenis Austrijā, Somijā

un Zviedrijā ir II (iespējamība saslimt ar GSE ir maza, bet nav izslēgta). Norādot uz juridisku un tehnisku nenoteiktību, Grieķija neiesniedza novērtējuma dokumentu.

- (5) Ņemot vērā Austriju, Somiju un Zviedriju veikto uzraudzību un ZVK novērtējumu, maz ticams, ka šajās valstīs ir GSE, bet šāda iespējamība nav izslēgta. Ja GSE ir, visticamāk, to konstatē, veicot izmeklēšanu govīm, kas nobeigušās saimniecībās, kas nokautas kāda, iespējams, nezināma iemesla dēļ vai kam saslimšana konstatēta pēc parastas kaušanas. Tāpēc jāatļauj šīm dalībvalstīm samazināt veselu nokautu govju pārbaudes.
- (6) Lai iegūtu papildu informāciju par GSE Apvienotajā Karalistē, OTMS pārbaudes jāveic visiem dzīvniekiem, kas dzimuši nākamajā gadā pēc tam, kad sāk faktiski piemērot barības aizliegumu. Pārējām govīm, ko nokauj saskaņā ar OTMS, testi jāveic izlases veidā.
- (7) Jāatļauj dalībvalstīm brīvprātīgi veikt testus pārējām govīm, jo īpaši, ja uzskata, ka šie dzīvnieki rada augstu risku, ar noteikumu, ka tas netraucē tirdzniecību.
- (8) Jāprecizē pasākumi, ko veic pēc tam, kad govīs pārbaudītas, un jāievieš pasākumi, lai nepieļautu to, ka pārtikas aprītē nonāk liemeņi, ko, iespējams, kontaminējuši liemeņi, kas testos atzīti par pozitīviem.
- (9) Lai labāk varētu konstatēt skrepi aitām un kazām, jāievieš ātrās noteikšanas izlases veida *post mortem* pārbaudes. Lai iegūtu pilnīgāku priekšstatu par stāvokli, paraugi izlases veidā jāņem divās dažādās mērķa populācijās: saimniecībā nobeigušies dzīvnieki un nokauti dzīvnieki.
- (10) Dalībvalstīs ar maziem aitu un kazu ganāmpulkiem ir grūti atlasīt statistiski nozīmīgus paraugus abās mērķa grupās. Tāpēc jāatļauj šīm dalībvalstīm izmantot mazākus paraugus, bet tie jāņem no dzīvniekiem, kam konstatēt pozitīvus rezultātus ir vislielākā iespējamība.
- (11) Ņemot vērā gēnu rezistences nozīmi klīniska skrepi attīstībā un iespējamību profilaksē, kontrolē un apkarošanā izmantot vaislas programmas, jānosaka genotips visiem skrepi pozitīvajiem dzīvniekiem un dzīvnieki, kuriem konstatēts rezistents genotips, jānogādā celma tipizēšanai.

⁽¹⁾ OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.

- (12) Jāatjaunina valstu etalonlaboratoriju saraksts.
- (13) Pēc ātrās noteikšanas testu ieviešanas aitu un kazu uzraudzības programmās jānosaka attiecīgas diagnostikas metodes un protokoli. Turklāt jāatjaunina diagnostikas metodes un protokoli, kas noteikti govīm.
- (14) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 22. pantu izmanto pārliecinošu statistisku apsekojumu, lai apstiprinātu vai noliegtu secinājumus riska analizē, ko, nosakot GSE stāvokli valstī vai reģionā, veic vispirms. Statistiskā apsekojuma obligātie kritēriji ir noteikti XI pielikuma B daļā. Ņemot vērā to, ka GSE risks Austrijā, Somijā un Zviedrijā, kā novērtējusi ZVK, ir mazs un to, ka izmantoto resursu apjoms ir nesamērīgs, jāparedz atkāpe šīm valstīm, izslēdzot no pārskata saimniecībā mirušus dzīvniekus attālos rajonos, kuros ir zems dzīvnieku blīvums.
- (15) Skaidrības labad jāatceļ Komisijas Lēmums 98/272/EK ⁽¹⁾ par transmisīvo sūkļveida encefalopātiju epidemioloģisko uzraudzību, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2001/8/EK ⁽²⁾, un Lēmums 2000/764/EK ⁽³⁾ par govju pārbaudēm attiecībā uz govju sūkļveida encefalopātiju, kas grozīts ar Lēmumu 2001/8/EK.
- (16) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās veterinārijas komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 999/2001 groza šādi:

1. Regulas III pielikuma tekstu aizstāj ar šīs regulas I pielikuma tekstu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2001. gada 22. jūnijā

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

David BYRNE

2. Regulas X pielikuma A nodaļas 3. punkta tekstu aizstāj ar šīs regulas II pielikuma tekstu.
3. Regulas X pielikuma C nodaļas tekstu aizstāj ar šīs regulas III pielikuma tekstu.
4. Regulas XI pielikuma B nodaļas tekstu aizstāj ar šīs regulas IV pielikuma tekstu.

2. pants

1. Lēmumu 98/272/EK un Lēmumu 2000/764/EK atceļ.
2. Atsauces uz atceltajiem lēmumiem uzskata par atsaucēm uz Regulu (EK) Nr. 999/2001. Jo īpaši norādes uz Lēmuma 98/272/EK IV pielikuma A daļu uzskata par atsaucēm uz Regulas (EK) Nr. 999/2001 X pielikuma C nodaļas 4. punktu.

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2001. gada 1. jūlija. Tomēr Regulas (EK) Nr. 999/2001 III pielikuma A nodaļas II iedaļas noteikumus, kas paredzēti šīs regulas I pielikumā, piemēro no 2002. gada 1. janvāra.

Regulas (EK) Nr. 999/2001 III pielikuma noteikumus, kas paredzēti šīs regulas I pielikumā, pārskata, ņemot vērā rezultātus, kuri iegūti pirmajos sešos uzraudzības mēnešos.

⁽¹⁾ OV L 122, 24.4.1998., 59. lpp.

⁽²⁾ OV L 2, 5.1.2001., 28. lpp.

⁽³⁾ OV L 305, 6.12.2000., 28. lpp.

I PIELIKUMS

"III PIELIKUMS

UZRAUDZĪBAS SISTĒMA

A NODAĻA

I. GOVJU UZRAUDZĪBA

1. **Vispārīgi noteikumi**

Govju uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas paredzētas X pielikuma C nodaļas 3.1. punkta b) apakšpunktā.

2. **To dzīvnieku uzraudzība, kas nokauti lietošanai pārtikā**

2.1. Visām govīm, kas vecākas par 24 mēnešiem:

- kas nokautas, veicot "īpašo piespiedu kaušanu", kura definēta Padomes Direktīvas 64/433/EEK (¹⁾) 2. panta n) apakšpunktā, vai
- kas nokautas saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma VI nodaļas 28. panta c) apakšpunktu, veic GSE testus.

2.2. GSE testus veic visām govīm, kas vecākas par 30 mēnešiem un ko, veicot parastu kaušanu, nokauj lietošanai pārtikā.

2.3. Pieļaujot atkāpi no 2.2. punkta un attiecībā uz govīm, kas dzimušas, audzētas un nokautas Austrijas, Somijas un Zviedrijas teritorijā, minētās valstis var pieņemt lēmumu, ka izmeklēšanu veic tikai izlases veidā ņemtiem paraugiem. Paraugā ir vismaz 10 000 dzīvnieku gadā.

3. **To dzīvnieku uzraudzība, kas nav nokauti lietošanai pārtikā**

Govīm, kas vecākas par 24 mēnešiem un kas ir nobeigušās vai nokautas, bet kas nav:

- nokautas iznīcināšanai, ievērojot Komisijas Regulu (EK) Nr. 716/96 (²⁾),
- nokautas epidēmijas, piemēram, mutes un nagu sērgas dēļ,
- nokautas lietošanai pārtikā,

izlases veidā veic BSE testus. Paraugu skaits nav mazāks par tabulā norādīto parauga lielumu. Paraugiem jābūt raksturīgiem katram reģionam, un tie jāņem nepartraukti.

Kopējā to dzīvnieku populācija, kuri vecāki par 24 mēnešiem	Parauga lielums (*)	Kopējā to dzīvnieku populācija, kuri vecāki par 24 mēnešiem	Parauga lielums (*)
100 000	950	4 500 000	6 000
200 000	1 550	5 000 000	6 500
300 000	1 890	5 500 000	7 000
400 000	2 110	6 000 000	7 500
500 000	2 250	6 500 000	8 000
600 000	2 360	7 000 000	8 500
700 000	2 440	7 500 000	9 000
800 000	2 500	8 000 000	9 500
900 000	2 550	8 500 000	10 000
1 000 000	2 590	9 000 000	10 500
1 500 000	3 000	9 500 000	11 000
2 000 000	3 500	10 000 000	11 500
2 500 000	4 000	10 500 000	12 000
3 000 000	4 500	11 000 000	12 500
3 500 000	5 000	11 500 000	13 000
4 000 000	5 500	12 000 000	13 500

(*) Parauga lielums ir aprēķināts, lai 3. punktā minētajā subpopulācijā noteiktu slimības izplatību līdz 0,1 % ar 95 % ticamību, pamatojoties uz pieņēmumu, ka no to govju kopējās populācijas, kas vecākas par 24 mēnešiem, šī subpopulācija ir 1 %. Ja to govju kopējās populācijas lielums, kas vecākas par 24 mēnešiem, ir 1 500 dzīvnieku vai vairāk, tad parauga lielumu palielina par 500 paraugiem no 500 000 dzīvniekiem, veicot proporcionalitātes korekciju, lai ņemtu vērā lielāku GSE riska variācijas iespējamību populācijā.

(¹⁾ OV L 29, 29.7.1964., 2012./64. lpp.

(²⁾ OV L 99, 20.4.1996., 14. lpp.

4. **To dzīvnieku uzraudzība, kas iepirkti iznīcināšanai, ievērojot Regulu (EK) Nr. 716/96**

- 4.1. Visiem dzīvniekiem, ko nokauj kāda, iespējams, nezināma iemesla dēļ vai kam konstatēta saslimšana *ante mortem* apskatē, veic GSE testu.
- 4.2. Visiem dzīvniekiem, kas dzimuši laikā no 1996. gada 1. augusta līdz 1997. gada 1. augustam, veic GSE testu.
- 4.3. Izlases veidā ņemtam paraugam, kurā ietilpst vismaz 50 000 dzīvnieku gadā no tiem dzīvniekiem, uz ko neattiecas 4.1. vai 4.2. punkts, veic GSE testu.

5. **Pārējo dzīvnieku uzraudzība**

Papildus 2. līdz 4. punktā minētajām pārbaudēm dalībvalstis var brīvprātīgi pieņemt lēmumu to teritorijā pārbaudīt citas govīs, jo īpaši, ja minēto dzīvnieku izcelsme ir valstīs ar autohtonu GSE, tie ir ēdusi iespējami inficētu barību vai ir dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kas inficētas ar GSE.

6. **Pasākumi pēc pārbaudēm**

- 6.1. Ja dzīvniekam, kas nokauts lietošanai pārtikā, veic GSE testu, tad, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts, dzīvnieka liemeni nemarķē ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļā paredzēto veselības marķējumu.
- 6.2. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.1. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir oficiāla sistēma, kas nodrošina to, ka no kautuves neizved nevienu izmeklēto dzīvnieku daļu ar veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.
- 6.3. Visas tā dzīvnieka ķermeņa daļas, kam veic GSE testu, tostarp ādu, kamēr ātrās noteikšanas testā iegūst negatīvu rezultātu, patur oficiālā kontrolē, ja vien tās neiznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. vai 4. punktu.
- 6.4. Visas tā dzīvnieka daļas, kam ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu rezultātu, tostarp ādu, iznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. vai 4. punktu, izņemot materiālu, kuru saglabā kopā ar B nodaļas III iedaļā paredzētajiem ierakstiem.
- 6.5. Ja dzīvniekam, kas nokauts lietošanai pārtikā, ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu rezultātu, papildus liemenim ar pozitīvu testa rezultātu saskaņā ar 6.4. punktu iznīcina vismaz to liemeni, kas tajā pašā kaušanas līnijā atradies tieši pirms liemeņa ar pozitīvu testa rezultātu, un divus liemeņus tieši pēc liemeņa ar pozitīvu testa rezultātu.
- 6.6. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.5. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir sistēma, kas novērš liemeņu savstarpēju inficēšanos.

II. AITU UN KAZU UZRAUDZĪBA

1. **Vispārīgi noteikumi**

Aitu un kazu uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas paredzētas X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā.

2. **To dzīvnieku uzraudzība, kas nokauti lietošanai pārtikā**

Dzīvniekiem, kas vecāki par 18 mēnešiem vai kam no smaganām ir izšķīlušies vismaz divi pastāvīgi priekšzobi, un kas nokauti lietošanai pārtikā, veic testus, ņemot tabulā norādītā lieluma paraugu. Paraugi ir raksturīgi katram reģionam un sezonai. Paraugu atlasī strukturē tā, lai nepieļautu kādas grupas dominanci attiecībā uz izcelsmi, sugu, vecumu, šķirni, audzēšanas veidu vai citām pazīmēm. Dzīvnieku vecumu nosaka pēc zobu stāvokļa, acimredzamām brieduma pazīmēm vai citas drošas informācijas. Ja iespējams, no viena ganāmpulka paraugus ņem vairākkārt.

Kopējais to nokauto dzīvnieku skaits, kas vecāki par 18 mēnešiem	Mīnīmālais parauga lielums, nokautie dzīvnieki (!)	Kopējais to nokauto dzīvnieku skaits, kas vecāki par 18 mēnešiem	Mīnīmālais parauga lielums, nokautie dzīvnieki (!)
5 000	4 750	60 000	13 260
10 000	7 760	70 000	13 490
15 000	9 470	80 000	13 660
20 000	10 540	90 000	13 800
25 000	11 270	100 000	13 910
30 000	11 790	150 000	14 250
40 000	12 490	150 000	14 250
50 000	12 940		

Kopējais to nokauto dzīvnieku skaits, kas vecāki par 18 mēnešiem	Mīnīmālais parauga lielums, nokautie dzīvnieki (1)	Kopējais to nokauto dzīvnieku skaits, kas vecāki par 18 mēnešiem	Mīnīmālais parauga lielums, nokautie dzīvnieki (1)
200 000	14 430	1 100 000	14 880
250 000	14 540	1 200 000	14 890
300 000	14 610	1 300 000	14 890
350 000	14 660	1 400 000	14 900
400 000	14 700	1 500 000	14 900
450 000	14 730	1 600 000	14 910
500 000	14 760	1 700 000	14 910
600 000	14 790	1 800 000	14 920
700 000	14 820	1 900 000	14 920
800 000	14 840	2 000 000	14 920
900 000	14 850	2 100 000	14 920
1 000 000	14 870	2 200 000 vai vairāk	14 930

(1) Parauga lielums ir aprēķināts, lai nokautajos dzīvniekos noteiktu slimības izplatību līdz 0,02 % ar 95 % ticamību.

3. To dzīvnieku uzraudzība, kas nav nokauti lietošanai pārtikā

Dzīvniekus, kas vecāki par 18 mēnešiem un kas ir nobeigušies vai nokauti, bet kas nav:

- nokauti epidēmijas, piemēram, mutes un nagu sērgas dēļ,
- nokauti lietošanai pārtikā,

pārbauda, ņemot tabulā norādītā lieluma paraugu. Paraugi ir raksturīgi katram reģionam un sezonai. Paraugu atlasī strukturē tā, lai nepieļautu kādas grupas dominanci attiecībā uz izcelsmi, sugu, vecumu, šķirni, audzēšanas veidu vai citām pazīmēm. Dzīvnieku vecumu nosaka pēc zobu stāvokļa, acīmredzamām brieduma pazīmēm vai citas drošas informācijas. Ja iespējams, no viena ganāmpulka paraugus neņem vairākkārt.

Kopējais to dzīvnieku skaits, kas vecāki par 18 mēnešiem (*)	Mīnīmālais parauga lielums, nobeigušies dzīvnieki (**)
100 000	950
200 000	1 550
300 000	1 890
400 000	2 110
500 000	2 250
600 000	2 360
700 000	2 440
800 000	2 500
900 000	2 550
1 000 000	2 590
1 500 000 vai vairāk	3 000

(*) Ja nav zināms to aitū un kazu kopējais skaits, kas vecākas par 18 mēnešiem, tā vietā izmanto "aplecinātu aitū un aplecinātu jēru" un "atnesušos kazu un aplecinātu kazu" kopējo skaitu.

(**) Parauga lielums ir aprēķināts, lai nobeigušos dzīvniekos noteiktu slimības izplatību līdz 0,1 % ar 95 % ticamību, pamatojoties uz pieņēmumu, ka no to aitū un kazu kopējās populācijas, kas vecākas par 18 mēnešiem, nobeigušos dzīvnieku ir 1%.

4. Uzraudzība dalībvalstīs ar mazu aitu un kazu populāciju

Dalībvalstis, kurās 18 mēnešu vecumu pārsniegušu aitu un kazu kopskaits ir 500 000 vai mazāks, pieļaujot atkāpi no 2. un 3. punktā paredzētās paraugu ņemšanas, var izlemt veikt šādas apvienotās subpopulācijas uzraudzību:

- a) dzīvnieki, kas vecāki par 18 mēnešiem un ir nobeigušies vai nokauti, bet kas nav:
  - nokauti epidēmijas, piemēram, mutes un nažu sērgas dēļ,
  - nokauti lietošanai pārtikā ("beigti dzīvnieki"); un
- b) dzīvnieki, kas vecāki par 18 mēnešiem un kā izskats liecina par hronisku slimību ("hroniski slimi dzīvnieki"). Paraugu skaits, kam iepriekšminētajā apvienotajā subpopulācijā reizi gadā katrā dalībvalstī veic testu, nav mazāks par tabulā norādīto parauga lielumu.

Paraugi ir raksturīgi katram reģionam un sezonai. Paraugu atlasī strukturē tā, lai nepieļautu kādas grupas dominanci attiecībā uz izcelsmi, sugu, vecumu, šķirni, audzēšanas veidu vai citām pazīmēm. Ja ņem beigtu dzīvnieku paraugus, dzīvnieku vecumu nosaka pēc zobu stāvokļa, acīmredzamām brieduma pazīmēm vai citas drošas informācijas. Ja ņem hroniski slimu dzīvnieku paraugus, atlasa tikai tos dzīvniekus, ko pārbaudījis valsts pilnvarots veterinārārsts un kā vecums un klīniskie simptomi ir rūpīgi dokumentēti. Ja iespējams, no viena ganāmpulka paraugus neņem vairākkārt.

Kopējais to aitu un kazu skaits, kas vecākas par 18 mēnešiem (*)	Minimālais parauga lielums, beigti un hroniski slimi dzīvnieki
10 000	100
20 000	200
30 000	300
40 000	400
50 000	500
60 000	600
70 000	700
80 000	800
90 000	900
100 000	950
200 000	1 550
300 000	1 890
400 000	2 110
500 000	2 250

(*) Ja nav zināms to aitu un kazu kopējais skaits, kas vecākas par 18 mēnešiem, tā vietā izmanto "aplecinātu aitu un aplecinātu jēru" un "atnesušos kazu un aplecinātu kazu" kopējo skaitu.

5. Pārējo dzīvnieku uzraudzība

Papildus 2. līdz 4. punktā noteiktajām uzraudzības programmām dalībvalstis var brīvprātīgi uzraudzīt pārējos dzīvniekus, jo īpaši:

- dzīvniekus, no kuriem iegūst piena produktus,
- dzīvniekus, kuru izcelsme ir valstīs ar autohtonām TSE,
- dzīvniekus, kas ir ēduši iespējami kontaminētu barību,
- dzīvniekus, kas dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kuras inficētas ar TSE,
- dzīvniekus no ganāmpulkiem, kas inficēti ar TSE.

6. Pasākumi pēc aitu un kazu pārbaudēm

Visas tā dzīvnieka daļas, kam veikts tests, tostarp ādu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts, patur oficiālā kontrolē, ja vien tās neiznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. vai 4. punktu.

Visas tā dzīvnieka daļas, kam ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu rezultātu, tostarp ādu, iznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. vai 4. punktu, izņemot materiālu, kuru saglabā kopā ar B nodaļas III iedaļā paredzētajiem ierakstiem.

7. Genotipa noteikšana

Prionu olbaltumvielas genotipu nosaka katrai TSE pozitīvai aintai. Kad TSE konstatē rezistentos genotipos (to genotipu aitas, kuros alanīns ir iekodēts abās iespējamās gēna formās (alēlēs) ar kodonu 136, arginīns – abās iespējamās gēna formās (alēlēs) ar kodonu 154 un arginīns – abās iespējamās gēna formās (alēlēs) ar kodonu 171, tūlīt ziņo Komisijai. Ja iespējams, šiem dzīvniekiem nosaka celma tipu. Ja celma tipu šiem dzīvniekiem nav iespējams noteikt, izcelsmes ganāmpulku un visus citus ganāmpulkus, pie kuriem dzīvnieks ir piederējis, pastiprināti uzrauga, lai noteiktu citus TSE pozitīvus dzīvniekus celma tipa noteikšanai.

B NODAĻA

I. INFORMĀCIJA, KAS DALĪBVALSTĪM JĀSNIEDZ ZIŅOJUMOS

1. Saslimšanā aizdomīgo dzīvnieku skaits pa dzīvnieku sugām, kam saskaņā ar 12. panta 1. punktu ir noteikti pārvietošanas ierobežojumi.
2. Saslimšanā aizdomīgo dzīvnieku skaits pa dzīvnieku sugām, kam veic laboratorisku izmeklēšanu saskaņā ar 12. panta 2. punktu, un izmeklēšanas rezultāti.
3. To ganāmpulku skaits, kuros, kā ziņots, ir saslimšanā aizdomīgas aitas un kazas, ko izmeklē saskaņā ar 12. panta 1. un 2. punktu.
4. Novērtētais lielums katrai A nodaļas I iedaļas 3. un 4. punktā minētajai subpopulācijai.
5. To govju skaits, kam veikti testi katrā subpopulācijā, kura minēta A nodaļas I iedaļas 2. līdz 5. punktā, paraugu atlases metode un testu rezultāti.
6. To subpopulāciju novērtētais lielums, kas minētas A nodaļas II iedaļas 2. līdz 4. punktā un kas izraudzītas paraugu ņemšanai.
7. To aitu un kazu, un ganāmpulku skaits, kam veikti testi katrā subpopulācijā, kura minēta A nodaļas II iedaļas 2. līdz 5. punktā, paraugu atlases metode un testu rezultāti.
8. GSE un skrepi pozitīvo dzīvnieku skaits, sadalījums pēc vecuma un ģeogrāfiskā izplatība. GSE un skrepi pozitīvo dzīvnieku izcelsmes valsts, ja tā nav ziņotāja valsts. Skrepi pozitīvo ganāmpulku skaits un ģeogrāfiskā izplatība. Par katru GSE pozitīvu dzīvnieku jānorāda dzimšanas gads un, ja iespējams, mēnesis.
9. Kā TSE pozitīvi apstiprināti dzīvnieki, kas nav govis, aitas un kazas.

II. INFORMĀCIJA, KAS KOMISIJAI JĀSNIEDZ KOPSAVILKUMĀ

Kopsavilkumu sniedz tabulā, par katru dalībvalsti norādot vismaz I daļā minēto informāciju.

III. UZSKAITE

1. Kompetentā iestāde septiņus gadus glabā uzskaiti par:
  - to dzīvnieku skaitu un veidu, kam noteikti pārvietošanas ierobežojumi, kuri minēti 12. panta 1. punktā,
  - klīnisko un epidemioloģisko izmeklējumu skaitu un rezultātiem, kas minēti 12. panta 1. punktā,
  - laboratorisko izmeklējumu skaitu un rezultātiem, kas minēti 12. panta 2. punktā,
  - tajās uzraudzības programmās paraugiem atlasīto dzīvnieku skaitu, identitāti un izcelsmi, kas minētas A nodaļā, un, ja iespējams, vecumu, šķirni un slimības vēsturi,
  - TSE pozitīvo aitu prionu olbaltumvielas genotipu,
  - ja paraugam atlasītas hroniski slimas aitas un kazas – metodi, ar ko nosaka katra atlasītā dzīvnieka vecumu, un katram atlasītajam dzīvniekam novērotajiem klīniskajiem simptomiem.
2. Pārbaudes laboratorija septiņus gadus glabā visu pārbaucēju protokolus, jo īpaši laboratorijas darba žurnālus un vajadzības gadījumā parafina blokus un *Western blot* fotogrāfijas.”

II PIELIKUMS

“3. Valsts etalonlaboratorijas ir:

Austrija	Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling Robert Koch Gasse 17 A
Beļģija	CERVA-CODA-VAR Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B
Dānija	Danish Veterinary Laboratory Bülowsvej 27 DK
Somija	Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos Hämeentie 57 FIN
Francija	Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments Laboratoire de pathologie bovine 31, avenue Tony Garnier BP 7033 F
Vācija	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Anstaltsteil Insel Riems Boddenblick 5A D
Grieķija	Laboratory of Microbiology and Infectious Diseases Faculty of Veterinary Medicine Aristotelian University of Thessaloniki University Campus GR 54006 Thessaloniki (ātrās noteikšanas testi un imūntesti) Laboratory of Gross Pathology (Morgue) Faculty of Veterinary Medicine Aristotelian University of Thessaloniki Giannitson & Voutyra St
Īrija	Central Veterinary Research Laboratory Abbotstown Castleknock Dublin 15 Ireland
Itālija	Istituto Zooprofilattico Sperimentale del Piemonte Liguria e Valle d'Aosta CEA Via Bologna I
Luksemburga	CERVA-CODA-VAR Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B
Nīderlande	Instituut voor Dierhouderij en Diergezondheid, ID-DLO Lelystad Edelhertweg 15 Postbus 65 8200 AB Lelystad

---

Portugāle	Laboratório Nacional de Investigaçāo Veterinária Estrada de Benfica, 701 P
Spānija	Laboratorio de la Facultad de Veterinaria Departamento de Patología Animal (Anatomía Patológica) Zaragoza Spain (GSE un skrepi, metodes, izņemot metodes ātrās noteikšanas testiem) Laboratorio Central de Veterinaria de Algete Madrid Spain (ātrās noteikšanas testi) Centro de Investigacion en Sanidad Anímal (CISA) Crta, De Algete al Casar de Talamanca 28130 Valdeolmos (Madrid) Spain (TSE, izņemot GSE un skrepi)
Zviedrija:	National Veterinary Institute S
Apvienotā Karaliste	Veterinary Laboratories Agency Woodham Lane New Haw Addlestone Surrey KT15 3NB United Kingdom

---

III PIELIKUMS

"C NODAĻA

Paraugu ņemšana un laboratorijas pārbaudes1. **Paraugu ņemšana**

Visus paraugus, ko paredzēts izmeklēt attiecībā uz TSE, atlasa, izmantojot metodes un protokolus, kuri noteikti Starptautiskā epizootiju biroja (IOE/OIE) Diagnostikas testu un vakcīnu standartu rokasgrāmatas jaunākajā izdevumā (še turpmāk "Rokasgrāmata"). Ja minēto metožu un protokolu nav, paraugus ņem tā, lai testus varētu veikt pareizi. Paraugus pareizi marķē, norādot atlasītā dzīvnieka identitāti.

2. **Laboratorijas**

Visus TSE laboratoriskos izmeklējumus veic laboratorijās, kas apstiprinātas šim mērķim.

3. **Metodes un protokoli**3.1. *Laboratorijas pārbaudes attiecībā uz GSE govīm*

a) Saslimšanā aizdomīgi dzīvnieki

Govju audiem, kas saskaņā ar 12. panta 2. punktu nosūtīti uz laboratoriju pārbaudēm, veic histopatoloģisku izmeklēšanu, kura paredzēta jaunākajā Rokasgrāmatas izdevumā, ja vien audi nav pašnoārdījušies. Ja histopatoloģiskās izmeklēšanas rezultāts ir nepārlicinošs vai negatīvs vai ja audi ir pašnoārdījušies, audus izmeklē ar kādu no pārējām diagnostikas metodēm, kas paredzētas Rokasgrāmatā, (imunohistoķīmija, imunoblotings vai raksturīgo fibrillu demonstrēšana elektronmikroskopijā). Šim nolūkam tomēr nevar izmantot ātrās noteikšanas testus.

Ja rezultāts kādā no iepriekšminētajiem izmeklējumiem ir pozitīvs, dzīvniekus uzskata par GSE pozitīviem.

b) GSE uzraudzība

Govju audus, kas saskaņā ar III pielikuma A nodaļas I iedaļas (Govju uzraudzība) noteikumiem nosūtīti uz laboratoriju pārbaudēm, izmeklē ar ātrās noteikšanas testu.

Ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir neskaidrs vai pozitīvs, audiem tūlīt veic apstiprinošo izmeklēšanu oficiālā laboratorijā. Apstiprinošo izmeklēšanu sāk ar iegareno smadzeņu histopatoloģisko izmeklēšanu, kas paredzēta Rokasgrāmatas jaunākajā izdevumā, ja vien materiāls nav pašnoārdījies vai kā citādi nav piemērots histopatoloģiskai izmeklēšanai. Ja histopatoloģiskās izmeklēšanas rezultāts ir nepārlicinošs vai negatīvs vai ja audi ir pašnoārdījušies, audus izmeklē ar kādu no a) apakšpunktā minētajām metodēm.

Dzīvnieku uzskata par GSE pozitīvu, ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir pozitīvs vai nepārlicinošs un:

- turpmākās histopatoloģiskās izmeklēšanas rezultāts ir pozitīvs, vai
- citas a) apakšpunktā minētās diagnostikas metodes rezultāts ir pozitīvs.

3.2. *Laboratorijas pārbaudes attiecībā uz skrepi aitām un kazām*

a) Saslimšanā aizdomīgi dzīvnieki

Aitu un kazu audiem, kas saskaņā ar 12. panta 2. punktu nosūtīti uz laboratoriju pārbaudēm, veic histopatoloģisku izmeklēšanu, kura paredzēta jaunākajā Rokasgrāmatas izdevumā, ja vien audi nav pašnoārdījušies. Ja histopatoloģiskās izmeklēšanas rezultāts ir nepārlicinošs vai negatīvs vai ja audi ir pašnoārdījušies, audus izmeklē ar imunohistoķīmijas vai imunoblotinga metodi, kas paredzēta Rokasgrāmatā. Šim nolūkam tomēr nevar izmantot ātrās noteikšanas testus.

Ja rezultāts kādā no iepriekšminētajiem izmeklējumiem ir pozitīvs, dzīvnieku uzskata par skrepi pozitīvu.

b) Skrepi uzraudzība

Aitu un kazu audus, kas saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II iedaļas (Aitu un kazu uzraudzība) noteikumiem nosūtīti uz laboratoriju pārbaudēm, izmeklē ar ātrās noteikšanas testu.

Ja ātrās noteikšanas testa rezultāti ir nepārlicinoši vai pozitīvi, iegarenās smadzenes tūlīt nosūta uz oficiālu laboratoriju apstiprinošai izmeklēšanai ar imunohistoķīmijas vai imunoblotinga metodi, kas minēta a) apakšpunktā.

Dzīvnieku uzskata par skrepi pozitīvu, ja apstiprinošās izmeklēšanas rezultāts ir pozitīvs.

3.3. *Laboratorijas pārbaudes attiecībā uz TSE, kas nav minētas 3.1. un 3.2. punktā*

Testos, ko veic, lai apstiprinātu iespējamu saslimšanu ar TSE, kura nav minēta 3.1. un 3.2. punktā, veic vismaz smadzeņu audu histopatoloģisko izmeklēšanu. Kompetentā iestāde var pieprasīt arī laboratorijas testus, tādus kā imunohistoķīmija, imunoblotings, raksturīgo fibrillu demonstrēšana elektronmikroskopijā vai citas metodes, kas paredzētas ar slimību saistīto prionu olbaltumvielu formas noteikšanai. Katrā ziņā, ja sākotnējās histopatoloģiskās izmeklēšanas rezultāts ir negatīvs vai nepārlicinošs, veic vismaz vienu citu laboratorisko izmeklējumu. Ja slimību konstatē pirmo reizi, jāveic vismaz trīs dažādi izmeklējumi.

Ja ir aizdomas par citu sugu dzīvnieku, nevis govju, saslimšanu ar GSE, ja iespējams, iesniedz paraugus celma tipa noteikšanai.

4. **Ātrās noteikšanas testi**

Lai testus veiktu saskaņā ar 5. panta 3. punktu un 6. panta 1. punktu, ātrās noteikšanas testiem šīs regulas nozīmē izmanto šādas metodes:

- imunoblotinga tests, kura pamatā ir *western blotting* metode, pret proteāzi rezistentu fragmentu *Pr^{Pr^{res}}* (*Prionics Check tests*),
- hemiluminiscences tests *ELISA*, kurā izmanto ekstrahēšanu metodi un metodi *ELISA*, izmantojot uzlabotu hemiluminiscences reaģentu (*Enfer tests*),
- divslāņu netiešā imūnenzīmreakcija *Pr^{Pr^{res}}* noteikšanai, ko veic pēc denaturēšanas un koncentrācijas (*Bio-Rad Platelia tests*).

5. **Alternatīvi testi**

(Tiks noteikti).”

IV PIELIKUMS

“B. Par statistiskiem apsekojumiem

1. Šīs regulas 22. pantā minētajiem statistiskajiem apsekojumiem jāattiecas uz:

- dzīvniekiem, kas atlasīti saskaņā ar III pielikuma A nodaļas I iedaļas 2.1. un 4.1. punktu,
- uz visiem dzīvniekiem subpopulācijā, kas minēta III pielikuma A nodaļas I iedaļas 3. punktā, nevis uz paraugiem, kas ņemti izlases veidā.

Šo noteikumu, kas piemērojams vienu gadu, var pārskatīt, ņemot vērā pirmajos sešos mēnešos gūto pieredzi.

2. Austrija, Somija un Zviedrija var pieņemt lēmumu, ka pieļauj atkāpi no 1. punkta otrā ievilkuma noteikumiem attiecībā uz attāliem rajoniem ar zemu dzīvnieku blīvumu.”
